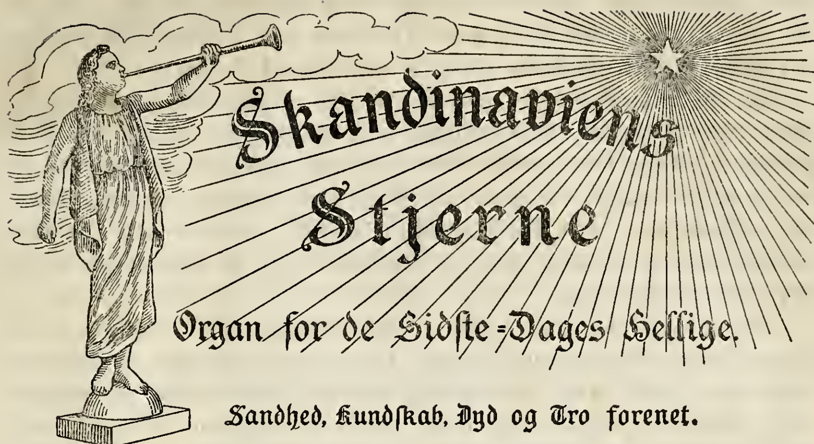

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 14	15. Juli 1908.	57. Aargang

Guds Regering.

Af Præsident John Taylor.

(Fortsat fra Side 199.)

De, som elske Sandheden og ønske at blive vejledte af den, ville annamme den og indgaa i Pagten, som Herren vil slutte med sit Folk i de sidste Dage, og blive indsamlede med dem; disse ville blive underviste af Herren i Zion, udgøre hans Rige paa Jorden og blive beredte for Herren, naar han kommer for at tage sit Rige i Besiddelse; „thi naar Herren har bygget Zion, skal han ses i sin Herlighed", (Psl. 102, 17.) og ikke før. Men hvis nu Zion aldrig bliver opbygget, saa vil Herren aldrig komme; thi han maa have et Folk og et Sted at komme til. Profeterne hilste denne Dag med Glæde, som Forløberen for de herlige Tider, der vilde følge. Micha siger: „Men det skal ske i de sidste Dage, at Herrens Huses Bjerg skal være beredt paa Bjergenes Top, og det skal ophøjes over Højene, og Folk skulle løbe til det. Og mange Hedninger skulle gaa og sige: Kommer og gaar op til Herrens Bjerg og til Jacobs Guds Hus, at han maa lære os om sine Veje, og vi maa vandre paa hans Stier; thi af Zion skal udgaa en Lov, og Herrens Ord af Jerusalem". (Micha 4, 1—2.) Esaias saa denne Scene med Henrykkelse og Begejstring, og han udbrød: „Hvo ere disse, som flyve som en Sky og som Duer til deres Vinduer? Thi Øer skulle bie efter mig, og Tharsis Skibe i Begyndelsen, at føre dine Børn hid langtfra, ja, og deres Sølv og deres Guld med dem, til Herren din Guds Navn og til den Israels Hellige; thi han haver prydet dig. Og de Fremmedes

Børn skulle bygge dine Mure, og deres Konger tjene dig." (Esaias 60, 8—10.). Og ved at læse det 14. Vers ville I finde, at dette Sted skal kaldes „Herrens Stad, Zion, den Helliges i Israel".

Her finde vi altsaa, at Herren vil have et Hus opført; at det skal være paa Bjergenes Top, ophøjet over Højene; at mange Hedninger (Nationer) skulle løbe dertil for at lære Himmelens Vilje at kende, og at Loven skal udgaa fra Zion; at Folket skulle komme som Skyer dertil; at de skulle tage deres Sølv og Guld med sig; at den rette Gudsdyrkelse vil blive kendt, og at Herrens Evangelium vil anerkendes selv blandt alle Jordens Nationer.

Det foregaaende leder os til et andet Hjælpemiddel, som Herren vil benytte til sit Riges Grundfæstelse; thi før dette vil han straffe stærke Hedninger, indtil langt fra liggende Steder. Og førend de „sammenslaa deres Sværd til Hakker og deres Spyd til Segle, og Folk ikke ydermere skulle lære at føre Krig", skal der komme en saa gruelig Tid, fuld af Lidelser og Nød, Krig og Elendighed, hvis Lige aldrig før har hjemsøgt Verden.

Da vi i det foregaaende have anført, at et Banner skal oprejses for Nationerne, at Evangeliet skal forkyndes for alle Folk og en Proklamation udgaa til alle Nationer, at et virkeligt Zion skal bygges, at de Retfærdige skulle samle sig til dette Zion for at blive undervisté af Herren og for at beredes for hans Komme, at store Skarer skulle drage til Zion, og at Guds Velsignelse skal bo der, ville vi nu angive en anden Maade, hvorpaa Guds Rige skal blive grundfæstet, nemlig ved Straffedomme, paa det at Nationerne kunne blive rensede og beredte for en universal Regering.

Førend Herren ødelagde den gamle Verden, bød han Noah at bygge Arken; førend Sodoma og Gomorra ødelagdes, bød han Loth at „fly til Bjergene"; førend Jerusalem blev ødelagt, advarede Jesus sine Disciple og bød dem at „fly ud af den", og førend Verdens Ødelæggelse sker, udsendes et Budskab, og efter dette skulle Nationerne dømmes; thi Gud opretter nu sit eget Rige for sin egen Regering og vil ikke lade sig hindre af nogen modsat Magt eller Indflydelse. Vidnesbyrdet om Gud skal først blive hørt, Banneret blive oprejst, Rigets Evangelium forkyndes for alle Nationer og Verden advares; derefter ville Plagerne komme. Hele Verden er i moralsk, politisk og religiøs Forvirring; men en Røst skal lyde: „Gaar bort fra hende, I mit Folk, at I ikke skulle blive delagtige i hendes Synder, og at I ikke skulle rammes af hendes Plager." Johannes saa en Engel, som havde det evige Evangelium at forkynde for alle Slægter, Stammer Tungemaal og Folk. Og derefter lød en anden Røst: „Babylon er falden." Esaias siger, efter at have beskrevet de frygtelige Straffedomme, som skulle komme over Menneskene: „Der er en Mængdes Røst paa Bjergene, ligesom et stort Folks, et

Bulders Røst af forsamlede Hedningers Riger: Den Herre Zebaoth mønstrer Krigshær — — — Veer og Smerter skulle betage dem, de skulle blive bange som en Kvinde, der føder. Se, Herrens Dag kommer, den er grum, og der er Fortørnelse og grum Vrede hos til at gøre Landet til en Ødelæggelse, og at udslette Syndere deraf; thi Stjernerne paa Himmelen og deres Orion skulle ikke lade deres Lys skinne; Solen skal formørkes, naar den opgaar, og Maanen skal ikke lade sit Lys skinne. Og jeg vil hjemsøge det Onde over Jorderige, og de Ugudelige for deres Misgerninger; og jeg vil gøre, at de Hovmodiges Højhed skal ophøre, og fornedre Tyrannernes Hovmodighed. Jeg vil gøre et Menneske dyrebarere end fint Guld." (Esaias 13, 4—12.).

Efter at have talt om mange andre Ting, angaaende Babylon og Assyrien som Forbilleder af det Tilkommende, siger han i 14. til 26. Vers: „Dette er det Raad, som er raadslaaet over alt Landet, og denne er den Haand, som er udrakt over alle Hedninger." Atter i Esaias 24, 1—5. siger han: „Se, Herren udtørrer Landet og gør det øde og forvender dets Skikkelse og adspreder dets Indbyggere. Og det skal gaa Præsten saasom Folket, Tjeneren saasom hans Herre — — — Landet skal blive saare udtømt og saare bedrøvet; thi Herren haver talet dette Ord. — — — Landet er besmittet for dets Indbyggeres Skyld; thi de overtræde Love, forvende Skikke og gøre en evig Pagt til intet.

Af det ovenstaaende vil man kunne se, at frygtelige Straffedomme vente Jordens Beboere; at der vil blive en almindelig Ødelæggelse; at Verden vil fyldes af Krig og Forvirring, Jordens Nationer skulle bæve af Skræk og de Ugudelige udryddes af den. Medens Jesus var paa Jorden, sagde han: „Folk skal rejse sig mod Folk og Rige mod Rige; og der skal være Hunger og Pestilentse og Jordskælv her og der; og Menneskene skulle forsmægte af Frygt for de Tings Forventelse, som skulle komme (Luk. 21, 11—26.). Første Gang kom Jesus som „Barnet i Bethlehem"; men han skal komme igen og regere Nationerne med et Jernspir, og sønderknuse dem ligesom Lerkar." (Aab. 2, 27.). Esaias siger: „Der skal opgaa et Ris af Isai Stub, og en Kvist af hans Rødder skal bære Frugt. Og Herrens Aand skal hvile paa ham, Visdoms og Forstands Aand, Raads og Styrkes Aand, Kundskabs og Herrens Frygts Aand, og hans Ransagning og Dom skal være i Herrens Frygt, og han skal ikke dømme efter det, hans Øjne se, ejheller straffe det, hans Øren høre; men han skal dømme de Ringe med Retfærdighed, og straffe de Sagtmodige i Landet med Oprigtighed, og han skal slaa Jorden med sin Munds Ris, og dræbe den Ugudelige med sine Læbers Aande. Retfærdighed skal være hans Lænders Bælte, og Trofasthed skal være hans Hofters Bælte." (Esaias 11, 1—15.).

Den første Del heraf opfyldtes, da vor Frelser første Gang kom til denne Jord; den anden Del vil opfyldes, naar han kommer igen, og

da „skal han slaa Jorden med sin Munds Ris, og dræbe de Ugudelige med sine Læbers Aande“. Herrens Aand skal unddrages Nationerne, og efterat de have forkastet Sandheden, ville de blive overladte i stort Mørke til at samle sig frem, og da de ere fulde af Ugudelighed, ville de rase og krige mod herandre, og tilsidst, efter frygtelige Kampe, Plager, Pestilentse, Hunger o. s. v., foraarsagede ved Mørkets Magter, skulle Nationerne samle sig i stor Mængde imod Jerusalem; thi de ville være meget opbragte paa dens Indvaanere, og store Hærskarer skulle forsamles, saa at det vil se ud, som om en Sky bedækker Landet, og da vil Herren selv komme til Befrielse for sit Folk og til de Ugudeliges Undergang. (Sach. 14.).

Hvis Læseren sammenligner dette Kapitel med Ezekiels 38. og 39., vil han finde en Beskrivelse af de frygteligste Ødelæggelser, man kan tænke sig. Læs derefter Davids 2. Salme, hvori han beskriver, hvorledes Jordens Konger og Fyrster raadslaa mod Herren og hans Salvede. Han siger, at den, som bor i Himmelen, ler ad dem; at Herren bespotter dem; at han vil salve sin Konge over Zion, sit hellige Bjerg; at han vil give ham Hedningerne til Arv, og Verdens Ender til Ejendom; at han vil sønderslaa dem med et Jernspir, og sønderbryde dem ligesom en Pottemagers Kar. Til Slutning ender han med disse Ord: „Og nu, I Konger, handler klogeligen! Lader eder undervise, I Dommere paa Jorden! Tjener Herren med Frygt, og fryder eder med Bævelse. Kysser Sønnen, at han ikke bliver vred, og I skulle omkomme paa Vejen, naar hans Vrede om et Lidet skal optændes.“

Ved at gøre et summarisk Udtog af, hvad vi før have sagt med Hensyn til Midlerne, der skulle anvendes til Guds Riges Grundfæstelse, finde vi:

1) At det ikke alene skal blive et aandeligt Rige, men ogsaa et timeligt eller virkeligt.

2) At hvis det er Himmeriges Rige, maa det aabenbares fra Himmelen.

3) At et Banner skal oprejses af Herren for Nationerne.

4) At en Engel skal komme med det evige Evangelium, som skal forkyndes for alle Slægter, Stammer Tungemaal og Folk; at det skal være det samme Evangelium, som forkyndtes fordum, og at de samme Gaver, Kræfter og Velsignelser skulle følge det.

5) At ikke alene det gamle Evangelium skal prædikes, men at der i Forening med det skal udgaa en Domsforkyndelse til alle Nationer.

6) At der skal blive et virkeligt Zion, eller en Indsamling af de Hellige til Zion, saavel som af Jøderne til Jerusalem.

7) At naar dette er sket, skal Herrens Aand unddrages fra Nationerne, og de skulle bekrige og udrydde hverandre.

8) At Straffedomme fra Herren skulle udgaa over dem i Form af Pestilentse, Hunger, Jordskælv, o. s. v.

9) At Nationerne, efter at have tabt Guds Aand, ville i deres Ondskab og Uretfærdighed samle sig til Strid mod Herrens Folk og modsætte sig hans Love og Regering.

10) At naar de gøre dette, skal Herren selv komme og stride imod dem, tilintetgøre deres Armeer, haandhæve sin Ret, regere Nationerne med et Jernspir, udrydde de ugudelige af Jorden og tage sit eget Rige i Besiddelse. (Fortsættes.)

Hvad en Forretningsmand har at sige om „Mormonfolket".

I „Deseret News" finde vi et meget interessant og frisindet Brev, skrevet af en Forretningsmand, Mr. Louis J. Livingston fra St. Paul, Minnesota, U. S. A., og tilstillet hans eget velkendte Firma. Da han ikke er Mormon, fortjener hans Brev saa meget mere at kendes af os; for det første holder han sig til Sandheden, og for det andet kan han ikke beskyldes for at gøre det, fordi han er en Aandsfrænde af det upopulære Folk, hvis Sag han saa uforfærdet taler. Mr. Livingston skriver:

Preston, Idaho, 30. Maj 1908.

Kære Herrer!

Indlagt vil De finde Rapport, Kontrakt o. s. v. for Ugen, der ender i Dag.

Da dette er en Helligdag (Gravsmykningsdagen) og det i Morgen er Søndag, modtager Ekspresagenten ingen Pakker før Mandag; derfor maa De have mig undskyldt, at jeg ikke sender de Sager til Franklin, Malad og Preston før.

Jeg er glad ved her at bemærke, at denne Omstændighed, omend tilsyneladende ubetydelig, dog er et stærkt Bevis for Mormonernes Patriotisme — en blandt de mange Dyder, som dette udmærkede Folk besidder. Jeg har aldrig i nogen anden By, hvor Folket vare Ikke-Mormoner, fundet det vanskeligt at affende Ekspressager eller udføre anden Forretning paa en national Helligdag eller en Søndag; men her, hvor Folket overvejende er Mormoner og denne Dag en af Folkets mest agtede Dage, er hvert Forretningshus lukket, og de faa Steder, som ere aabne, ejes af saadanne, som ikke tilhøre Kirken. Dette illustrerer eet af de mange patriotiske Udslag af dette brave Folk til Trods for de ondskabsfulde Usandheder, som udspredes om dem af deres Fjender. Det bør maaske ogsaa bemærkes her, at en af de Ting, som læres af alle Mormonmissionærer i den hele Verden, er, at de Forenede Staters Konstitution er af guddommelig Oprindelse.

I Dag havde jeg en anden Lejlighed til at iagttage en iøjnefaldende smuk Side af Mormonfolkets Liv. Fra fjern og nær i dette Distrikt

kom Mænd, Kvinder og Børn fra Idaho og Utah, Repræsentanter for alle Forretninger og Livsforhold, baade fattige og rige, for at vise den sidste Ære overfor en af deres højt ansete og elskede Afdøde. Samlingsstedet var Onida Stavs Akademie, hvor den hensovede Ven havde haft sit Virkefelt. Ligbaaren var behængt og omvunden af Blomster og Kranse i udsøgt Smag og Konstruktion, og paa Forhøjningen indtoge de kirkelige Embedsmænd i Distriktet deres Sæder. Nærmest omkring Baaren sad henimod 100 af den Afdødes nære Paarørende. Denne Mormon-Ligbegængelse var saa fuld af Naturlighed og folkelig Ærlighed — en Ting, som viser sig saavel i deres daglige som i deres religiøse Liv —, at mine Øjne fyldtes med Taarer under den hele Ceremoni. Med Undtagelse af en Aabnings- og Slutningsbøn og adskillige dejlige Kor- og Solosange, der udførtes af et af deres egne Sangkor, bestod Tjenesten af hæderlig Omtale og Ros over den Hedengangne fra dem, der havde kendt ham fra hans Ungdomsdage. Tilfældigvis sammenlignede nogle af Talerne de florerende og velsignede Omgivelser, de nu nyde, med de Prøvelser og Lidelser, som de maatte gennemgaa, der kom dertil i tidligere Dage. Enhver Tribut, der ydedes den Døde, var fyldt med Kærlighed og Sorg, og enkelte af Talerne vare selv saa rørte, at det var med det største Besvær, de kunde udtrykke deres Følelser. Hver Taler endte ogsaa sine Bemærkninger med at udtale en Velsignelse over den Afdøde og hans Efterladte, og det blev alt udtalt i Jesu Kristi Navn. Akademiets store Sal var fyldt til Trængsel, og 5—600 Mennesker maa have været tilstede. En af Talerne bemærkede, at det var den største Begravelse, der nogensinde havde fundet Sted i den Del af Landet. Men for hvem blev alt dette gjort? Var det for en rig Handlende, en stor Statsmand, en stor Mand i Kirken eller for en af Akademiets Professorer? Nej, det var kun for Skolens Portner, men han var en Mand af sand Værdi, der med Agtpaagivenhed og Flid havde udført sin Gerning, og som med en ydmyg og venlig Omgængelse og et rent, nobelt Levnet havde vundet alles Hjerter, og som nu, som nogle af Talerne udtrykte det, var gaaet for at mødes med sine Venner i den anden Verden.

Det var kun et af de mange Tilfælde, hvor Mormonfolkets prisværdige Dyder er kommet til Syne i min Omgang med dem i den Uge, jeg har opholdt mig her, hvilket er første Gang i mit Liv, jeg har haft den Fornøjelse at komme i Berøring med dem.

Utah og det sydlige Idaho ere levende Vidnesbyrd om Mormonernes Flid, Ædruelighed og praktiske Liv samt om deres Kærlighed til det skønne i Naturen. Deres Byer ere de smukkeste og sundeste af alle i de Forenede Stater, og Folkene ere selv i de mindre Steder progressive og paa Højde med Tiden. Ingen bedre Eksemplarer af fysisk udviklede Mænd og Kvinder, vel klædte, kan man finde noget Sted, og de ædle

Kunster, især Musik, den største af dem alle, har sine Dyrkere i enhver Kommune. Om end de ere et religiøst Folk, saa ere de rationelle nok til at nyde Livets Glæder, thi i enhver By findes en Balsal og et Theater.

Intet andet Sted i de Forenede Stater har jeg fundet saa ægte amerikanske Karaktertræk — Ligefremhed, Folkelighed og Retsind — i saa høj Grad som hos dette Folk, og alt, hvad de foretage, synes at røbe god Forstand og sund Dømmekraft. Derfor lyde de tre Ord stedse for mine Øren, siden jeg har haft den Fornøjelse at blive bekendt med Mormonerne: Ligefremhed, Folkelighed og sund Dømmekraft. Disse tre Egenskaber vise deres gavnlige Virkninger i alle deres Handlinger; men et af de smukkeste Karaktertræk iblandt dem er sikkerlig deres Kærlighed, ikke alene den, som stikker Haanden i Lommen for at hjælpe de Fattige, Lidende og Døde, uanset Trosbekendelse, Nationalitet eller Race, men den, som ikke tillader sig at tale uvenligt eller dømme haardt om dem, der vedblivende falskelig belyve dem og virke for deres Undergang. Det nærmeste, Mormonfolket kommer til Bitterhed, er, naar de tale om Personer, som have boet blandt dem, og som gaa tilbage til Østen og udsprede falske Rygter. Jeg skriver dette Brev for at vise mine sande Følelser for dem; og for at De maa tro mig, naar jeg priser dem saa højt, vil jeg bede Dem, mine Herrer, om at lade dette Brev trykke i sin Helhed i nogle af Østens Blade.

Her er en forbavsende Ting for Mormonernes Modstandere at undres over; at de fuldkomneste Typer af Mænd og Kvinder, som her findes, ere Afkom af Flerkoneriet, og jeg fandt en Ikke-Mormon, der bifaldt dette Princip, men ellers hersker der en stærk Modfølelse mod dets Brug blandt Folket, og de antage det kun som et Trosprincip, fordi det var af guddommelig Oprindelse, men ved mine Iagttagelser fandt jeg, at Folket som et Hele, især Kvinderne, ikke bifalde dets Udøvelse.

Intet Sted har jeg fundet bedre opdragne Børn og Ungdom og saa lidt af Laster og Forbrydelser som her. Uanset deres Stilling i Samfundet ere de alle ligefremme, fordringsløse, beskedne og tjenstagtige. I deres daglige Omgang udvise de den smukke Aand og Broderkærlighed. Naturligvis kan der være Undtagelser, da der vistnok findes enkelte, som ikke svare til denne Beskrivelse; men som et Hele er det Sandhed.

En anden Ting er, at Mormonkirkens Organisation er et af de mest fuldkomne Systemer, der nogensinde er adopteret af Mennesker; den er fuldstændig demokratisk (fælles for Folket), saa den Ringe nyder samme Rettigheder som den Store, og overalt ser man Beviser paa, at dette er tilforladeligt. Der eksisterer intet Præstevælde, som kan befale og tyrranisere over noget Medlem; tværtimod blev jeg forbavset over den Frihed, de lagde for Dagen i uforbeholdent at udtale deres Mening

angaaende højerestillede Embedsmænd i Kirken, og sikkerlig intetsteds have Kvinderne større Frihed til at tænke og handle indenfor Grænserne af den konventionelle moralske Vedtægt, der er fælles for alle Kristne. Kvindernes politiske Emancipation blev først givet af Mormonerne selv, berøvedes dem senere af deres Modstandere, men blev endelig igen givet dem af førstnævnte.

Lad mig til Slutning sige, at om de ikke ere berettigede til Ros for noget andet, saa tilkommer der dem sikkerlig den højeste Anerkendelse for at have forvandlet Ørkenen til et Paradis og for de Muligheder, de ved deres Eksempel have vist hele Nationen. I vide i det Mindste, at ved saaledes at skrive om disse vore udmærkede Landsmænd, som have indpodet det bedste af kolonial og revolutionær Karakter i de tapre og foretagsomme Frimænd af de tre Racer, fra hvilke de bedste af vore Emigranter komme — den angelsaksiske, den teutoniske og den skandinaviske — I vide, siger jeg, at jeg selv ingen Interesse har i disse Mennesker, især naar det erindres, at jeg har flere Kunder blandt Ikke-Mormoner end blandt Mormoner, saa at, om det kom an paa Dollars og Cents, havde jeg ringe Aarsag til at skrive om dem, som jeg gør; men jeg ønsker at lade Verden vide, at det er min faste Tro, at Mormonismen ikke er til Skade for vort Land hverken i religiøs, politisk eller social Henseende."

Det glæder os at kunne sige, at Mr. Livingston ikke er den eneste Forretningsmand, som finder de Sidste-Dages Hellige forskellige fra det Billede, der tegnes af dem ved bitre Modstandere. Vi kende en Herre, som kom til Utah fra Australien. Paa Vejen dertil blev han advaret mod at vise sig noget Sted uden at være bevæbnet. Hans Venner i Australien vare meget bekymrede for ham, da de opdagede, at han var sendt til Utah. Dette var Følgerne af falske og ugrundede Rygter fra saadanne, der have til Hensigt at skade Staten. I Dag har førnævnte Herre mange Venner i Utah, og selv gør han alt, hvad der staar i hans Magt for at lade Sandheden blive kendt. Der er flere af samme Slags.

Tankesprog. Hvad vi behøve er et „sundt Øje" (Matt. 6:22; Luk. 11. 34.), saa at vi kunne se det Arbejde, som forestaar os; dernæst Ydmyghed til at modtage det, hvor besværligt det end er; derpaa Tro til at udføre det for Gud, og endelig Udholdenhed og Standhaftighed indtil Døden.

— Betragt Træerne, naar Løvet falder, og det minder os om, hvad vi burde gøre med vore unyttige Tanker.

De Sidste-Dages Helliges Organ for Skandinavien
Grundlagt 1851 • Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned

Onsdag den 15. Juli 1908.

Præsident Penroses Besøg i Holland.

Lørdag den 13. Juni forlod Præs. Penrose med Hustru Liverpool og rejste til Holland — han for at tale i specielle Møder blandt de Hellige, hun for at repræsentere Utah ved den internationale Kvindekongres. De ankom til Rotterdam Søndag Form. Kl. 11, og i Selskab med Præs. Sylvester Q. Cannon og Ældste De Bry fortsattes Rejsen til Amsterdam, hvor Præs. Penrose om Aftenen talte til en stor og højlig interesseret Tilhørerkreds. Ældste De Bry fungerede ved alle Møderne som Tolk for Præs. Penrose. Mere end 250 Fremmede vare komne tilstede.

I Ugens Løb overværede Præsidenten Dagmøderne i Kvindernes Kongres, men om Aftenen holdt han Møder blandt de Hellige i Utrecht, Harlem og Alkmaar, og alle disse Steder mødte der mange for at høre ham. Hans Taler angaaende Livets og Saliggørelsens Principper vare levende og bleve holdte med en mærkværdig Lethed og Aandens Kraft. I Alkmaar, hvor der kun findes to Medlemmer i Kirken, var Lokalet fyldt til Trængsel; mindst 500 Mennesker vare komne ind, medens halvt saa mange maatte staa udenfor, eftersom Lokalet ikke kunde rumme dem. Der blev lagt en ualmindelig Interesse for Dagen, og et stort Antal Skrifter og Bøger uddeltes og solgtes. Ældsterne modtoge mange Indbydelser til at besøge Folket i deres Hjem og samtale med dem om Mormonismen. Præs. Penrose med Hustru bleve indbudte til flere Selskaber og Fester hos fremragende Familier i Hovedstaden, deriblandt Borgmesteren, og de bleve overalt behandlede med den mest udsøgte Venlighed og Agtelse.

Søndagen den 21. Juni afholdtes Konference for de Hellige i Rotterdam, hvor 550 Mennesker vare tilstede om Formiddagen og om Aftenen endnu flere. Br. Penrose holdt nogle særdeles interessante Taler, og Søster Penrose talte i Eftermiddagsmødet. Om Mandagen afholdtes et Præstedømsmøde, der varede $4^1/_2$ Time. 70 Ældster vare tilstede, og de aflagde gode Rapporter angaaende deres Virksomhed og modtoge mange værdifulde Raad og Lærdomme. Samme Aften afholdtes et vellykket Møde i Dordrecht, hvor mange opmærksomme Tilhørere lyttede til Præs. Penroses overbevisende Argumenter.

Tirsdag Aften forlod Parret Rotterdam og landede næste Dag i Grimsby, hvor et specielt Møde var indvarslet. Omtrent 100 Men-

nesker vare tilstede, som med spændt Opmærksomhed lyttede til Br. Penroses Foredrag og udtrykte deres Tilfredshed med, hvad de havde hørt. Efter Mødets Slutning deltoge Br. Penrose og Hustru tilligemed alle Ældsterne og mange Hellige i et hyggeligt Aftenselskab i Trist Hall, der var foranstaltet af Hotellets Ejer, Mr. Edwards og Hustru.

Torsdag den 25. landede de Besøgende i Liverpool, glade og lykkelige over det gode Arbejde, de havde udført baade i Holland og Grimsby.

Søndagsskolernes Program for August Maaned 1908.

1. Klasse.

26. Lektie: Faste (Matth. 6. Kap.) Kristus faster i Ørkenen. (Matth. 4. Kap.) Fasten som den iagttages i vor Tid.
27. Lektie: Tiende og Opløftelse (Frivillige Gaver) (Mal. 3. Kap.) Enkens Skærv (Mark. 12. Kap. Luk. 11. Kap.) Tienden som den iagttages i Dag. Indsamling for Søndagsskolen.
28. Lektie: Visdomsordet (Pagtens Bog 89. Kap.) Hvordan Daniel efterlevede Visdomsordet og Resultaterne deraf (Dan. 1. Kap.)

---

2. Klasse.

22. Lektie: En Hyrdedreng kaares til Konge — David (1. Saml. 16. Kap.) Gud bedømmer os ikke fra vort Udseende, men fra vore Følelser og Handlinger — Samuel, ifølge Befaling, at salve en Konge for Israel — gaar til Bethlehem til Isais Hjem — Alle hans Sønner gaa forbi — David, den lille Hyrdedreng, vælges — David spiller Harpe for Kong Saul, som ikke ved, at David er bleven valgt til at følge ham paa Tronen.
23. Lektie: David slaar Goliath. (1. Saml. 17. Kap.) Troens Styrke er bedre end Spyd og Skjold — Folket frygter Kæmpen — Ingen vover at gaa imod ham — David møder ham — Resultaterne — Folkets Ros over David ærgrer Saul.
24. Lektie: En farefuld Stilling, Sauls Mistro — Davids Visdom (1. Saml. 18. Kap.) De gode hjælpes paa underfulde Maader — David spiller for Saul, som forsøger at dræbe ham — David undkommer — Guds Aand forlader Saul — Davids store Visdom — Herren er med ham.

---

3. Klasse.

22. Lektie: Jesu Forklarelse paa Bjerget (Matth. 17. Kap. 1—14. Luk. 9. Kap. 28—36.)
23. Lektie: Jesus og de smaa Børn (Matth, 13. Kap.; Mark. 10. Kap. 13—16.)
24. Lektie: De Halvfjers udsendes (Luk. 10. Kap. 1—40.).

---

4. Klasse.

22. Lektie: Fra Nauvoo til Council Bluffs. Lejren ved Sugar Creek — Garden Grow — Mount Pisgah — Maaden at rejse paa — Fornøjelser — Industri — Organisation af Lejren — Ledernes Ansvar (Se Joseph Smiths Levnetsløb 24. Kap.; Pagtens Bog: 134. Kap.) (Skand. Stjerne 9. Aargang. „Mormonernes Tog i Ørkenen".)
23. Lektie: I Ørkenen og paa Vandring.
24. Lektie: Emigrationskompagnier; Pionererne — Emigranter fra 1848 til 1852 — Vedblivende Emigrationsfond — Haandkarrekompagnier (Se 6, 7 og 8. Aarg. Skand. Stjerne.)

Afløsning.

Hans F. Jensen fra København til Idaho Falls, Idaho.
Newman Beck fra København til Centerfield, Utah.
Peter M. Andersen fra København til Bear River City, Utah.
Hyrum M. Christensen fra København til Salt Lake City, Utah.
Rasmus Rasmussen fra Aarhus til Draper, Utah.
James R. Olsen fra Kristiania til Manti, Utah.
Edw. C. Ekman fra Kristiania til Erda, Utah.

Disse Brødre afsejlede den 21. Maj fra Liverpool med Dampskibet „Dommінion".

Peter M. Frandsen fra Aarhus til Iona, Idaho.
Hyrum Larsen fra Aarhus til Georgetown, Utah.
James E. Frandsen fra København til Redmond, Utah.
Jacob L. Hartvigsen fra Trondhjem til Downey, Idaho.
David O. Nielsen fra Aalborg til Hyrum, Utah paa Grund af Sygdom.

Disse Brødre afsejlede den 4. Juni fra Liverpool med Dampskibet „Kensington".

Hans Sørensen fra København til Independence, Idaho.
Mathias J. Benson fra København til Moreland, Idaho.
J. P. Meilstrup fra København til Salt Lake City, Utah.
Hans P. Olsen fra Aarhus til Fountain Green, Utah.
Carl M. Nelson fra Aarhus til Logan, Utah.

Ingeborg Olsen fra Aalborg til Brigham City, Utah.

Disse vil alle afsejle fra Liverpool den 18. ds. med Dampskibet „Republic".

De forannævnte 18 Missionærer ere afløste efter et vel og hæderligt udført Arbejde i disse Lande, og vi nedbede Guds Velsignelse over dem alle.

Forflyttelse. Edvard A. Olsen forflyttes fra Kristiania Konference, for at virke i Bergens Konference.

Utahs Delegerede til den internationale Kvindekongres.

Kvindernes iuternationale Stemmerets Alliance afholdt sin Kongres i Amsterdam i Dagene 15. til 21. Juni inkl. Repræsentative Kvinder fra 23 civiliserede Lande stævnede til Nederlandenes Hovedstad, der for syv Hundrede Aar har laant sin Indflydelse og Ynde i Kulturens Tjeneste. Og saasom Hollands nuværende Regent er en Kvinde, den folkekære Dronning Wilhelmine, saa blev jo Ideen om Samlingsstedet saa meget mere æstetisk, eftersom alle disse Kvinder samledes for at raadslaa om den bedste Maade, at naa frem til Maalet for deres Bestræbelser, det nemlig, at vinde Ligestilling med Manden og ved Valgurnen at gøre sin Indflydelse nyttig for Kommuner saa vel som for det hele Land.

Den udødelige Napoleon sagde: „Den Haand, der svøber Barnet, styrer Landet". Dersom derfor Kvinden er Nationens Skaber, hvorfor da ikke ogsaa tilkende hende Ret til at være medbestyrende? Naar hendes Medvirken er saa betydningsfuld ved Nationernes Skabelse, hvorfor saa ikke gøre hende delagtig i deres Opdragelse? Enkelte Lande ere vaagnede til Bevidsthed herom, og efter at energiske, fædrelandssindede Kvinder have kæmpet sig frem gennem tusindaarige Traditioners Mørke, har de vundet ud i Frihedens klare Dagslys, og Resultaterne har overalt vist sig herlige i det Godes Tjeneste.

Forrest i Rækken for denne frie Bevægelse staar de skandinaviske Riger og Finland. Til Trods for sidstnævnte Lands Vilkaarlighed til Rusland, saa blev dog ved Valget i 1906, 15 Kvinder givet Sæde i den finske Rigsdag. I Norge gaves Kvinderne politisk Valgret, men Valgbarheden holdtes tilbage fra dem, uden i kommunale Anliggender kan de fungere i Embeder. Selv i det affidesliggende, lille Island have Kvinderne haft Valgret de sidste 25 Aar, og har nylig erholdt kommunal Valgbarhed, saa at ud af Hovedstaden Reykjaviks 15 Byraadsmedlemmer ere de fire Kvinder.

Af de Forenede Stater i Amerika har endnu kun fire fuldstændig

Stemmeret med Valgbarhed, (Ret til at indehave Embeder i Staten). Disse fire ere Colorado, Idaho, Wyoming og Utah, og da de tre førstnævnte ere Naboer til Utah, der danner Centret, saa indses let, at Mormonkvindernes Eksempel har givet et mægtigt Stød til Emancipationsværket blandt sine Nabosøstre; dog af de fire Stater var kun Utah repræsenteret i denne Kongres. De eneste Stater, hvis Delegerede vare forsynede med officielle Kreditiver fra deres respektive Regering, var Frøken Gina Krog fra Norge og Mrs. Romania B. Penrose fra Utah. Det vakte især stor Opmærksomhed i Salen, da Søster Penrose udfoldede og overleverede sin Udnævnelse som Delegat forsynet med Guvernørens Underskrift og Staten Utahs gyldne Segl. Denne højt beærede Dame er Apostel Penroses Hustru, og i Forening med sin Mand opholder hun sig for Tiden i Liverpool, England, hvor han har sit Hovedkvarter som Præsident for hele den europæiske Mission. Han fulgte hende til Holland og overværede Møderne, samt deltog i alle de Æresbevisninger, som blev Kongressens Medlemmer tildel, hvorved han fik rig Lejlighed til at stille Utah og vor Kirke i et sandfærdigt Lys til mange noble og indflydelsesrige Mennesker.

Søster Penrose er medicinsk Doktor og en ivrig Arbejder for Kvindens Rettigheder, og hun blev tilstedet at lede en Tale vedrørende Kvindens politiske og sociale Stilling i Utah, og vi gengive den her i Oversættelse fra Millenial Star:

„Valgret blev givet Kvinder i Utah ved Lov vedtaget i Legislatur (lovgivende Forsamling) i 1870, medens Utah endnu kun var et Territorium i de Forenede Stater, saa at naar det blev organiseret og optaget i Unionen som Stat i 1896, kunde kvindelig Stemmeret ikke længer betragtes som et Eksperiment. I Statens Konstitution, der blev approberet af de Forenede Staters Præsident, var en Paragraf, der gjorde Kvinden ligestillet med Manden i politiske Rettigheder og bestemmer, at enhver Borger i de Forenede Stater, af begge Køn, som har opholdt sig i Staten et Aar, i Countyet (Amt) fire Maaneder og i Distriktet 30 Dage forudgaaende et Valg, og som er 21 Aar gammel er berettiget til at afgive sin Stemme. Dette var vedtaget med stor Majoritet i Konstitutions-Konventionen efter en lang og hed Debat under hvilken de gamle Indvendinger imod Kvinders Stemmeret bleve fremførte og fuldstændigt overvundne.

De gavnlige Følger af kvindelig Valgret i Utah ere mange, og iblandt dem ere følgende: Prøvevalg, Konventioner og Valgstederne holdes nu i passende Orden, fri fra uhyggelige Optrin fra Kævl, upassende og profan Tale og Urenlighed ved Tobakspytten, hvorimod skyldig Agtelse vises Damer, der behandles som de mandlige Vælgeres Lige og med den Høflighed, som anstaar en Herre. Damer vælges ofte til forskellige Komiteer, og deres Mening indhentes gerne og gives behørig Op-

mærksomhed; Kvinder ere blevne valgte til Statens Legislatur, og have de, enten som Senator eller Repræsentant fyldt Embedet med stor Dygtighed, ligesom de have taget aktiv Del i Debatten vedrørende offentlige Spørgsmaal af Vigtighed; de have introduceret Forslag, som ere blevne vedtagne som Love og har i det hele taget øvet en Indflydelse, der har været kendt og paaskønnet.

Kvinder ere ogsaa blevne valgte og udnævnte til at beklæde Embeder i Amter saavelsom i Staten. De ere anerkendte Faktorer i de politiske Partier, og uanset hvilke af disse de tilhøre, saa bliver deres Indflydelse paaskønnet og deres Mening respekteret; thi det hænder endog, at en Kvinde, uafhængig af Mand, Søn eller Broder, vælger sit eget Parti med samt sin egen Kandidat for Valg. Nogle spaaede fra Begyndelsen, at dette vilde foraarsage Forstyrrelse og Uhygge i Familien; men Frygten desangaaende har vist sig aldeles ugrundet. I Afholdssagen, der lig en mægtig Bølge har rullet over Vesten, har Kvindens politiske Magt ydet uberegnelig Hjælp til at undertrykke Drikkehusene og udrydde disse Fristelser, der har ledet saa mange Sjæle til Umaadelighed, Udsvævelse og andre Laster, thi i Valgurnen har Kvinden et skarpt Vaaben baade til Angreb og Forsvar, den er i enkelte Henseender endog skarpere end hendes Tunge, for det giver praktisk Effekt til hendes Ord. Hendes Indflydelse ved Valgurnen er ogsaa virkningsfuld, naar det er af Betydning, at faa ærlige, rene og oprigtige Mænd i offentlige Embeder og derved holde saadanne Mænd ude, som enten ere udygtige eller som søge dem for private Fordele.

Kvindens Valgbarhed har givet hende Indflydelse til at reformere mange offentlige Institutioner og Foretagender; for Eksempel i Oprettelse af Tvangsanstalter for Kvinder med kvindelige Matroner og Inspektører, i Reformskoler, i Kriminalretter for fordærvede eller ulydige Børn og i Forfremmelsen af den offentlige Moral. Det var en Kvinde, som i Legislatur introducerede et Forslag, der gjorde det ulovligt for Damer at bruge Hatte med høj Pynt paa i offentlige Forlystelsessteder, hvilket blev vedtaget som Lov og har vist sig meget tilfredsstillende for Publikum. Kvinderne have været meget virksomme i Udryddelsen af den stygge Vane at spytte i Sporvogne og paa Fortove, og har i andre Maader gjort sin Indflydelse gældende i Forfremmelse af offentlig Hygiejne og Bekvemmelighed.

Kvindelig Stemmeret har ogsaa bilagt den Agitation over politisk Ligestillethed, som gjorde sig saa raadende i Utah, idet nu Kvinden delagtiggøres med Manden i den Magt, som udgør fuldstændig Frihed; dette stiller hende i den rette Plads ved hans Side, og ikke ved hans Fødder eller i noget andet ydmygende og vilkaarligt Forhold. Den har heller ikke i ringeste Maade berøvet hende hendes Kvindelighed eller formindsket hendes Interesse for de huslige Pligter. Hun forbliver lige saa god Hustru, Moder og Søster som før disse Privilegier vare hende

givne ved Valgurnen; hun kan undervise sine Børn i menneskelige Rettigheder og indgyde i sine Sønner Frihedens Aand, som hun nu selv nyder; hun er ikke længere en politisk Livegen, men en Borger i Ordets fuldeste Betydning og en Part af Nationen, idet hun har en Stemme i den Lov, hun forventes at adlyde, og hvilket vil komme i Harmoni med det evige Princip, der lyder: „Al Regering modtager sin rette Magt til at regere ved deres Bifald, som skal regeres". Utah staar tredjeøverst paa Listen blandt de 46 Stater i den amerikanske Union for Oplysning og Dannelse, og denne Hædersplads har den naaet mest ved den Indflydelse som fri, fremadskridende kvindelig Stemmeret, har udvirket.

Der er Embeder for hvilke Kvinder er særligt skikkede, men der er andre, som bedre kan forrettes af Mænd, hvorfor Vælgere, baade Mænd og Kvinder i Valget af saadanne burde raadføre sig med god Forstand. Det er blevet fuldt konstateret, at Ligestillelse i politiske Rettigheder for Mand og Kvinde har givet Verden større Frihed, højere Retsfølelse og vil frembringe nærmere Forening og Avancement i alt, og vil opløfte Menneskeslægten og tilsidst velsigne Verden med den Harmoni, Broderkærlighed og Fred, som var forudset af Profeter, besunget af Poeter og lovprist af Filosofer i gamle Dage saavelsom i vor Tid."

Talen modtoges med stort og hjærteligt Bifald. Det glæder os ogsaa at kunne omtale saadanne Tildragelser i Stjernen, og naar vore Modstandere beskylder denne Kirke for Hensynsløshed mod Kvinden, da fralægge vi os paa det bestemteste al saadan Beskyldning, og den intelligente og retsindige Læser vil villigt tilstaa, at Utahs Kvinder kan tjene som Lys og Eksempler for den hele Verden hvad Frihed og Rettigheder angaa saavelsom fysisk og mental Dygtighed til at udnytte disse velsignede Rettigheder. Lige siden den 6. April 1830, da Kirken var organiseret med seks Medlemmer og Joseph Smith som Leder, gaves Kvinderne Ligerettighed med Mændene til at stemme med i kirkelige Affærer, og intet Folk i den civiliserede Verden i Dag har haft større Bevis paa Kvindens sande Værd end de Sidste-Dages Hellige; thi i Medgang og i Modgang, i Sorg som i Glæde, i Krig som i Fred, i Fattigdom som i Velstand og i Fængsel som i Frihed har hun været dets Moder, Søster, Hustru og mest trofaste Støtte, og til de 1,800 Ældster, der i Dag ere spredte omkring i de forskellige Missionsmarker paa vor Klode, er hun en Inspiration til „Dont og Daad" og en vinkende Stjerne paa Hjemmets Strand, og i hendes Mindekrans flette vi vor længst afdøde danske Broder Paul Andersens fagre Ord:

„Lad Helte drage frem paa Rad
For Ærens Krans at vinde!
Lad Støtter hist i By og Stad
Udraabe deres Minde!

Hvad er vel hint at lignes ved —
For Herren i det Høje —
En Moders ømme Kærlighed
Og vaagefulde Øje."

Tankesprog. Den, der er i Besiddelse af Selvagtelse og indre Værd, taler kun om sig selv med Beskedenhed, naar han i det hele taler om sig selv. Selvros tyder i Regelen paa, at vedkommendes Karakter ikke er, som den bør være.

— Der er to Ting, som vi burde forsøge at glemme — det gode, vi have gjort mod andre, og det onde, de have gjort mod os.

Missionærernes Rapport for Juni 1908.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
Hyrum J. Jensen	Aalborg	23	10048	381	6080	891	50	8	1	4
Charles Jensen	Aarhus	26	12438	322	7215	1426	93	1		
Lorentz Petersen	København	26	22689	576	18154	1115	56	4	2	5
James M. Keller	Bergen	17	9266	2394	6373	807	41	4		2
Alma B. Larsen	Kristiania	30	13040	1262	10825	1785	116	12		1
Andrew H. Andersen	Trondhjem	19	5283	828	3608	487	44			
Totalsum for Missionen		141	72764	5763	52255	6511	400	29	3	12

Indhold:

Udgivet og forlagt af Søren Rasmussen, Korsgade 11, København N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).